

WIERZBIĘTA Z PALOWIC

Pierwszy starosta generalny Wielkopolski 1352-1369 r. Jako jedyny – ze starostów w XIV w. – pełnił ten urząd dożgonnie przez blisko 17 lat. Zmarł 12 stycznia 1369 r. Urząd namiestnika królewskiego łączył z kasztelanią poznańską, na którą nominację uzyskał w 1360 r.

Pochodził z rodu Niesobiów (Słodziej). W 1365 r. król Kazimierz Wielki nadał mu Kępno z okolicznymi wsiami. Należał do grona najbliższych zaufanych króla. Przyczynił się do rozbicia opozycyjnej konfederacji Macieja Borkowica (1352). Wspierał monarchę także w realizacji jego planów dyplomatycznych.

Postać Wierzbiety oraz jego rodziny (żona z dwiema córkami) przedstawiono w scenie fundacyjnej w kaplicy św. Jakuba Apostoła w Łądzie nad Wartą, którego był dobrodziejem i zarazem fundatorem krużganków (herb Niesobia).

Lit.: Jurek T., *Krąg rodzinny starosty wielkopolskiego Wierzbiety (1352-1369), czyli początki rodu Niesobiów*, *Genealogia* 1(1991), s. 11-42; *Urzednicy wielkopolscy I*, s. 141 nr 356, s. 171-172 nr 607;

Scena fundacyjna kaplicy św. Jakuba Apostoła w Łądzie nad Wartą.
Wierzbiet z Palowic (postać centralna).
Druga połowa XIV stulecia.